

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/108/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113010488
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3113010488.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Ondreja Gáboríka na neverejnom zasadnutí konanom dňa 28. októbra 2013 prejednal sťažnosť obžalovaného

L. X.

nar. XX.XX.XXXX v N., trvale bytom P. L. č. XX, t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Ilava,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, č.k. 3T/33/2013-435 zo dňa 17. októbra 2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť obžalovaného z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Na obžalovaného L.. podala prokurátorka Okresnej prokuratúry Trenčín dňa 27.02.2013 obžalobu č. 2Pv 935/10 pre zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1, 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že 1) dňa 02.09.2009 v čase okolo 02,35 hod. v bare P.n nachádzajúcom sa v obci P. W. na ul. U P. XXX obž. č. 1) L. X. a obž. č. 2) G. X. zamaskovaní šatkou a parochňou pod hrozbou strelnej zbrane a kovovej tyče prinútili čašníčku baru P. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. republika, P. XXX k vydaniu finančnej čiastky vo výške 10.642,- Kč nachádzajúce sa v čašníckej peňaženke uloženej v šuflíku pod barom a z kabelky T. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. republika, L. XXX odcudzili finančnú hotovosť vo výške 50,- Kč, čím spôsobili poškodeným T. G., trvale bytom Česká republika, P. XXX, IČO: 757 11 681 škodu vo výške 5.962,- Kč, Y. K., trvale bytom Česká republika, X. - X., J. XXXX, IČO: 723 59 731 škodu vo výške 4.680,- Kč a T. T., trvale bytom K. republika, L. XXX, škodu vo výške 50,- Kč.

Uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. 3T/33/2013 - 435 zo dňa 17.10.2013 bol obžalovaný podľa § 72 ods. 2 Tr. por. z dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por. vzatý do väzby. Väzba sa začala dňom 16.10.2013 o 10.30 hod. a bola nariadená vykonávať v Ústave na výkon väzby Ilava. Proti tomuto uzneseniu hneď po jeho vyhlásení zahlásil obžalovaný sťažnosť. V písomných dôvodoch sťažnosti odôvodnenej obhajcom namietal, že dôvody útekovej väzby v jeho prípade neexistujú. Je pravdou, že prístupom obžalovaného sa trestné konanie predlžuje, avšak nemožno u neho konštatovať snahu ujsť, alebo sa skrývať. Viackrát sa ospravedlnil z pojednávania predložením lekárskeho potvrdenia. Keď sa dozvedel, že bol na neho vydaný zatýkací rozkaz, neušiel, ani sa neskrýl, ale počkal v mieste bydliska na policajnú hliadku. Termín posledného pojednávania vzal na vedomie, ale s ohľadom na spôsob života, aký vedie, konzumácia drog, pomýlil si termín tohto pojednávania. Má zato, že ak súd videl v jeho konaní obštrukciu, v rámci subsidiarity väzobného inštitútu mala byť využitá možnosť udelenia poriadkovej pokuty. Už samotné vzatie do väzby ho presvedčilo, aby k svojmu trestnému

stíhaniu zaujal zodpovedný postoj, a preto žiadal, aby odvolací súd jeho sťažnosti vyhovel a rozhodol tak, že sa do väzby neberie.

Keďže sťažnosť bola podaná včas a osobou oprávnenou, Krajský súd Trenčín na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť obžalovaného nie je dôvodná.

Podľa čl. 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, medzinárodné zmluvy, na ktorých vykonanie nie je potrebný zákon a medzinárodné zmluvy, ktoré priamo zakladajú práva alebo povinnosti fyzických osôb, alebo právnických osôb a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, majú prednosť pred zákonmi. Pri aplikácii citovaného ustanovenia Ústavy SR vyplýva pre súd povinnosť skúmať podmienky väzby aj v súlade s Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd, vzhľadom k tomu, že väzbou dochádza k zásahu do jedného zo základných ľudských práv a slobôd, priznaných čl. 17 ods. 1 Ústavy SR a čl. 5 ods. 1 Dohovoru.

Dôvody väzby, ktoré vyplývajú z čl. 5 ods. 1 písm. c) Dohovoru, sú stavané alternatívne. Na vzatie do väzby a držanie v nej preto postačuje akýkoľvek z tam uvedených dôvodov, teda dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu a potreby zabrániť osobe v spáchaní trestného činu, alebo k úteku po jeho spáchaní.

Pri posudzovaní dôvodov väzby orgány činné v trestnom konaní a súd môžu prihliadať len na tie okolnosti a zistenia, ktoré majú základ v procesne vykonanom dokazovaní a sú významné pre záver o existencii niektorého z dôvodov väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. a) až c) Tr. por. Uvedené ustanovenia spolu s § 76 Tr. por. vyjadrujú ústavnú zásadu, že obvineného možno vziať do väzby iba z dôvodov a na čas ustanovený zákonom a na základe rozhodnutia súdu.

Pri preskúmaní napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa, vychádzajúc z uvedených zásad, dospel krajský súd k záveru, že v predmetnej trestnej veci boli splnené všetky formálne ako aj materiálne náležitosti a zákonné podmienky pre vzatie obžalovaného do väzby. V spisovom materiáli sa nachádza dostatok dôkazov, z ktorých vyplýva dôvodnosť trestného stíhania obžalovaného ako aj dôvodnosť podozrenia, že obžalovaný spáchal skutok, pre ktorý bola na neho podaná obžaloba. Krajský súd sa stotožnil aj s existenciou skutočností odôvodňujúcich vzatie obžalovaného do väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por. V predmetnej trestnej veci bol už štyrikrát vytýčený termín hlavného pojednávania, pričom prvý termín dňa 23.05.2013 bol zmarený zo strany obžalovaného G. X., ktorý sa bez ospravedlnenia nedostavil. Druhý termín dňa 20.06.2013 musel byť zrušený z dôvodu, že obžalovaný L. X. bol práceneschopný. Pokiaľ sa týka ďalšieho termínu hlavného pojednávania na deň 22.08.2013, obaja prevzali upovedomenie, ale obžalovaný G. X. sa ospravedlnil z dôvodu práceneschopnosti a obžalovaný L. X. sa bez ospravedlnenia na tento termín nedostavil. Po predvedení vzali nový termín hlavného pojednávania na deň 08.10.2013 na vedomie. Na tento termín sa však obaja bez náležitého ospravedlnenia nedostavili. K veci krajský súd ešte podotýka, že v predmetnej trestnej veci boli na každý termín hlavného pojednávania predvolaní svedkovia a poškodení z Českej republiky, pričom zmarením stanovených termínov hlavného pojednávania zo strany obžalovaného je predvolávanie týchto svedkov a poškodených čoraz zložitejšie. Aj krajskému súdu sa takéto konanie obžalovaného javí byť účelové v snahe vyhnúť sa trestnému stíhaniu a ukončeniu veci, najmä z obavy pred uložením vysokého trestu 7 až 12 rokov, ktorý mu hrozí. Z uvedených dôvodov považoval preto krajský súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa za zákonné a správne a v celom rozsahu si osvojil závery uvedené v dôvodoch napadnutého uznesenia, ktoré viedli súd ku vzatiu obžalovaného do väzby.

S poukazom na uvedené preto krajský súd sťažnosť obžalovaného nepovažoval za dôvodnú a túto podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. následne ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok